

Draškovičov kaštieľ

História Draškovičovho kaštieľa v Čachticiach sa datuje od roku 1668. Pôvodne neskororenesančný kaštieľ bol vybudovaný na popud chorvátskeho šľachtica Mikuláša Draškoviča, po ktorom nesie aj svoj názov. Častokrát ho literatúra označuje prívlastkom „Forgáčovec“, ktorý odkazuje na ďalších magnátskych majiteľov. Forgáčovci vlastnili kaštieľ najdlhšie - vyše 140 rokov a prebudovali ho na pomerne rozsiahle reprezentatívne sídlo. V 19. a začiatkom 20. storočia kaštieľ slúžil ako nocľaháreň nemajetnému obyvateľstvu, čo sa neblaho podpísalo na jeho stave. Za bývalého režimu prešla budova výraznou rekonštrukciou, pričom tu bolo v 60. rokoch zriadené múzeum. Kaštieľ je dnes jednou z pobočiek Trenčianskeho múzea v Trenčíne.

Expozície:

Prvá časť expozície „*Krutosť ukrytá v čipkách*“ prostredníctvom repliky dobového odevu približuje šľachtickú ženskú módu z čias **Alžbety Báthory**. Šaty, vyrobené z honosných materiálov ako hodváb, zamat a atlas, sú vernou kópiou tých, ktoré má Alžbeta Bathory oblečené na svojom najznámejšom obraze. Okrem toho sa tu nachádza súbor obrazov šľachticov a kópie obrazov Alžbety Báthory, jej manžela Františka Nádašdyho či palatína Juraja Thurzu. Miestnosť, v ktorej dominuje portrét Alžbety Báthory od regionálneho výtvarníka Miroslava Ďuržu, cez vystavené listinné dokumenty prezentuje osobnosť neslávne preslávnenej Alžbety Báthory, ktorá sa do pamäti doma i v zahraničí vryla ako „*krvavá grófka*“.

Ďalšia časť expozície mapuje *históriu Čachtíc*. Početné zastúpenie majú archeologické nálezy, ale upútajú aj exponáty tradičnej kultúry – ľudový odev a remeselná výroba, ktorú reprezentuje najmä habánska keramika alebo vojenské či reliogózne predmety.

Záverečná časť expozície sa venuje *spolku Tatrín*, ktorí založili štúrovci v roku 1844 ako osvetový a literárny spolok pre šírenie vzdelanosti a kultúry. Posledné, štvrté zasadnutie („sednica“) Tatrína sa konala práve na fare v Čachticiach v auguste 1847. Zúčastnila sa ho vtedajšia elita slovenského politického života, medzi ktorou nechýbal Ľudovít Štúr, Michal

Miloslav Hodža či Jozef Miloslav Hurban.

Pri vstupe do budovy sa nachádza oltárna doska z ružového mramoru, pôvodne osadená v kaplnke v západnom krídle kaštieľa v roku 1717, ktorú dal vyhotoviť biskup Pavel Forgáč.